

И Цанева се истерично изсмѣ, пакъ се обърна къмъ Бойковска:

— Мадамъ, завчера отдалечъ те видѣхъ на буфета въ градската градина, много кокетничихъ, ама пъкъ ти и прилича. Много харесахъ шапото ти. Шикъ нѣщо! Отдѣ го взе? Азъ обикаляхъ тукъ всички магазини, но таково не видѣхъ.

— Разбира се, че тукъ таково нѣщо нѣма. Изписахъ си го направо отъ Парижъ, отъ Printemps. Вечъ става цѣла година всичко оттамъ си изписвамъ — и хубаво, и евтино, все отъ най-последнята мода. Остави се! Какво има въ София?!... На което мине модата и което оветхѣ въ Европа, него влачатъ, продаватъ го прѣскъпо и маматъ наводнилата тукъ провинциална, наивна аристокрация. Всѣки три мѣсеца — за всѣки сезонъ — отъ Парижъ ми изпращатъ моднитѣ журналы направо до менъ. Разгрѣщамъ, разгрѣщамъ по цѣлъ день и се чудя, кое да избира; всичко хубаво. Да мога всичко да изпиша изеднажъ! Разваля ми се сърдцето. Ублажавамъ европейкитѣ, които могатъ това да направятъ. Тия дни си изписахъ 1—2 лѣтни фустаня за разходка. Мадамъ Цанева, мадамъ Драганова, на вашитѣ услуги съмъ; ако обичате, изберѣте си нѣщо, и заедно да поржчаме. Въ 2—3 седмици ще дойде Най-новия журналъ пратихъ у сестра ми, ще пратя да го искамъ, и ще ви го дамъ да го прѣгледате.

— Ехъ, ... че да видя журнала ... да питамъ мъжа си, проговори Драганова.

— И тази хубава! ... Да питамъ мъжа си! проговори настойнически, па се изсмѣ високо Цанева. И тази хубава! ... Срамъ, за дѣто сте ужъ образовани дами: ами че дѣте ли си, не отбиранъ ли толкова, нѣмашъ ли малко вкусъ, или пъкъ не разполагашъ поне съ тая малка свобода! Голѣмо опекунство е наложилъ върху тебе мъжъ ти. Или ти сама си се подчинила на тоя тежъкъ режимъ? Откога това? Ако питашъ мъжетѣ, то всичко, споредъ тѣхъ, е хаби-пари. Лошо ги учите. Разваляте ги ... Слушайте мене; по-стара съмъ отъ васъ! Мадамъ Драганова, за такава една като тебе хубавичка дама това е непростимо! ...